TRAUMA!

TRAUMA!

Henriët Spronk

BUDDY BOOKS

TRAUMA!
ISBN 9789087821548
© 2026 Buddy Books
Tekst: Henriët Spronk
Omslagontwerp en illustratie: Michel de Boer
NUR 284
Alle rechten voorbehouden

buddybooks.nl

INHOUDSOPGAVE

1. Introductiedag 7
2. Spontaan klassenuitje 13
3. Gymles 20
4. Excursie 26
5. Thuis 38
6. Lasagne 45
7. Freek Vonk 51
8. Ontbijten 56
9. Shoppen 63
10. Geschiedenis 72
11. Het vertrek 79
12. De busrit 87
13. Middeleeuwen 95
14. Fluitje 100
15. Hike-experience 106
16. Challenge 1 113
17. Eerste nacht 121
18. De eerste ochtend 129
19. Mountainbiken 138
20. Lunchen 147
21. De tweede nacht 156
22. Mindset 165
23. Monster 173
24. Sprong in het diepe 179
25. Naar huis 184
26. Dubbeldate 192

1. INTRODUCTIEDAG

woensdag

'Doei mam!' roep ik bij de achterdeur.
Mama kijkt om het hoekje van het keukenblok. 'Veel plezier, Tess!'
Ik sluit de deur achter me, pak mijn fiets uit de schuur en doe mijn oortjes in. Eenmaal op de fiets merk ik hoe broeierig warm het is. Echt totaal geen weer om in een bedompt klaslokaal te zitten, en al helemaal niet voor een suffe introductiedag. Ik pas mijn fietstempo aan, want ik heb echt geen zin om helemaal bezweet op school aan te komen.

Bij het fietsenrek staat Nicky me al op te wachten.
Ze kijkt niet heel vrolijk, maar zodra ze mij ziet, klaart haar gezicht op. 'Hé, Tessie!'
'Hé, Nick.' Ik parkeer mijn fiets en zet hem op slot.
We omhelzen elkaar.
'Lijkt echt een eeuw geleden dat we elkaar hebben gezien,' zegt Nicky.
Ik knik. 'Echt zo. Schuld van mijn vader, die had pas megalaat vakantie.'

Samen lopen we de school in.
'Dus het mountainbiken in de Franse Alpen was tof?' vraagt Nicky.
'Ja, niet normaal! Ben zoooo blij dat ik een paar dagen mee kon met die mountainbikegroep. Anders had ik die toffe trails nooit ontdekt.'

‘En niet alleen vanwege die toffe trails, toch?’
Ik grinnik.
‘Nog wat van Nicolas gehoord?’ wil Nicky weten.
‘Nee, en daar heb ik ook helemaal geen behoefte aan.’
Nicky kijkt me verbaasd aan. ‘Je vond hem toch leuk?’
‘Vond, ja! Totdat hij niet tegen zijn verlies kon. Alsof het een drama is dat ik beter kan mountainbiken dan hij. Sorry, hoor, maar dat vind ik zo dom!’
‘Snap ik wel, ja, maar…’
‘Maar wat…’
‘Je had toch best even met hem kunnen zoenen?’
Ik geef haar een duw. ‘Doe normaal!’
‘Dan was je eindelijk eens van die gênante nul afgekomen.’
Ik schud mijn hoofd. ‘Nick…’
‘Is toch gewoon zo! Dit was dé ultieme kans om aan je kisscount te werken, zonder ergens aan vast te zitten. Je ziet hem toch nooit meer terug.’
‘Ik zoen alleen met iemand die tegen zijn verlies kan.’
‘Nou, dan zal die nul nog wel een poosje blijven staan.’
‘Prima.’
‘Dat is helemaal niet prima!’
We schieten in de lach.
Nicky slaat een arm om mijn schouder. ‘Ik hou toch wel van je.’
Ik sla mijn arm om haar middel. ‘En ik van jou. Maar eh, hoe is het met jouw kisscount dan? Ik zag die foto’s wel van die Spaanse hunk.’
Ze glundert van oor tot oor. ‘Antonio van de ijswinkel.’
Ik geef haar een duwtje. ‘Vertel, NU! Wat heb je allemaal uitgespookt?’

‘Ja, heel veel ijs gegeten natuurlijk.’ Haar ogen beginnen te stralen.
‘Meid, ik wil *juice, kisscount-juice!*’
Ze grinnikt. ‘Laat ik het zo zeggen: per ijsje steeg mijn kisscount.’
‘En hoeveel ijsjes heb je gegeten dan?’
‘Minimaal één per dag.’
‘Waaaat, twee weken lang?’
Ze knikt.
We gieren het uit.
‘Heb je nog contact met hem?’ vraag ik.
‘Nee joh, was alleen leuk voor de vakantie. Had jij dus ook kunnen doen met die Nicolas van jou.’
‘Hou op over die gast!’ roep ik.
Weer liggen we in een deuk.

Even later komen we aan bij het lokaal waar we moeten zijn.
‘Wie is onze mentor ook alweer?’ wil Nicky weten.
‘Van Egmond,’ antwoord ik.
‘Hopelijk is ie een beetje chill.’
‘Hoop ik ook.’
We lopen het klaslokaal in en ploffen neer.
Ik kijk om me heen. Geen enkele bekende tot nu toe.
‘Waarom deze introductiedag?’ zegt Nicky. ‘Ik bedoel, we kennen de school en de leraren toch al.’
‘En het is veel te warm,’ antwoord ik.
Nicky wappert met een hand voor haar gezicht. ‘Maar echt!’
Dan komt er een meisje de klas in lopen met een lichtroze koptelefoon op.
‘Hé Puck!’ Nicky veert op.

Puck kijkt op. Zodra ze Nicky ziet, verschijnt er een lach op haar gezicht en schuift ze de koptelefoon van haar oren.
Nicky loopt naar haar toe. Ze begroeten elkaar enthousiast.
Heel vaag herken ik haar. Dan weet ik het weer. Puck zit bij Nicky in de tekenklas. Ze heeft donker haar dat in een korte bob met korte pony geknipt is. Ze draagt een zwarte, fluwelen broek en een doorzichtig blouseje met daaronder een zwart hemdje. Totaal niet mijn ding, maar het past perfect bij haar artistieke uitstraling.
Dan komen er twee jongens de klas in, de een is boomlang en heeft donkerbruine krullen, de ander is wat korter en heeft blond, gemillimeterd haar. De lange met krullen ken ik van gezicht. Vorig jaar had hij een kluisje boven dat van mij. We hebben één keer minimaal contact gehad. Hij had zijn geschiedenisboek voor mijn voeten laten vallen. Voordat ik het teruggaf, las ik zijn naam en klas: Jorrit VT, H41. Hè, maar dan zou hij nu toch in havo-5 moeten zitten en niet bij mij in havo-4?

De twee jongens zijn druk in gesprek.
'En toen zei die ene chick dat ze mij wel zag zitten,' zegt de blonde.
Jorrit ligt in een deuk. 'Was het donker, of zo?'
De blonde geeft hem een klap op zijn schouder. 'En wat heb jij dan gepresteerd?'
'Meer dan jij!'
'Vertel!'
Ze ploffen voor me neer en dan begint Jorrit fluisterend verslag te doen. Wat zou ik graag willen horen wat hij te vertellen heeft. Ik ga namelijk heel goed op dat soort verhalen.

Dan slaat de deur dicht. Ik kijk op en zie meneer Van Egmond staan.
'Goedemorgen allemaal!'
De meesten praten gewoon door.
Hij loopt richting zijn bureau. 'Ja, als iedereen even gaat zitten.'
Dan komt er beweging in de meute. Nicky ploft naast me neer.
De mentor gaat voor de klas staan. 'Welkom allemaal in havo-4. Hopelijk hebben jullie een leuke vakantie gehad.'
'Te kort!' roept Jorrit voor me.
Iedereen beaamt dat.
Van Egmond glimlacht. 'Dat snap ik. Wat gaan we doen vandaag.'
'Gaan we echt iets doen?' vraagt de blonde jongen naast Jorrit.
Ik stoot Nicky aan. 'Wie is dat?'
'David. Broer van vriendinnetje van mijn zusje.'
Ik knik.
Meneer Van Egmond glimlacht. 'We gaan zeker wat doen. We hebben veel te bespreken.'
'Maar het is vet warm buiten!' roept Jorrit.
'Dat is waar, dus ik was van plan het kort te houden.'
Die opmerking klinkt iedereen als muziek in de oren.
Van Egmond gaat op het puntje van zijn bureau zitten. 'Vergis je niet, dit wordt een pittig jaar. Sommige toetsen tellen al mee voor de examens van volgend jaar. We gaan het hele lesrooster doornemen en bespreken hoe je je het best kunt voorbereiden op de toetsweken.
Nicky stoot me aan. '*Boring*, dit weten we allemaal al.'
Ik knik. Omdat we afgelopen jaar mavo-examen hebben

gedaan, weten we al hoe bepaalde dingen gaan. Dat zou voor ons weleens een voordeel kunnen zijn.
Dan zwaait de deur open en stormt er een slanke meid binnen met een lange, blonde vlecht. 'O, sorry dat ik te laat ben, ik kon het lokaal niet vinden.'
'Vandaag is dat nog geen probleem, zoek een plekje,' zegt Van Egmond.
Ze gaat op de lege stoel helemaal voorin zitten en zwiept haar vlecht over haar schouder.
'Hé, dat is Manou,' zegt Nicky. 'Vet goede trailrunner.'
'Hoe ken jij haar?' wil ik weten.
'Mijn zusje zit sinds vorig jaar op trailrunning. Ik ben weleens bij zo'n event wezen kijken en toen deed zij ook mee.'
'Oké.'
Dan kijkt Manou om, zwaait kort naar Jorrit en draait dan weer terug. David stoot Jorrit plagerig aan. Jorrit geeft David een duw terug.
Hadden Jorrit en David het misschien net over Manou? Zou Jorrit iets met haar hebben?